

2012 év elején határoztam el, hogy lakóhelyemen iskolakertet alakítok ki. Megkerestem az önkormányzati képviselőnket, területet kerestem. Szerencsémre lelkes támogatóra találtam, a Rákosligeti Polgári Kör befogadta a kezdeményezést, az általuk működtetett, Maros mozi belső udvarát és támogató önkénteseinek kezdeti segítségét ajánlották fel. Képviselőnk, Rózsahegyi Péter saját keretéből földcserét és talajrendezést végeztetett, Molnár Tünde kertészmérnök pedig elkészítette a

kert beültetésének tervét. Sokan, együtt rendeztük a korábban sittes-szemetes területet.

Közben „tárgyaltam” a közeli Gregor József Általános Iskolával, próbáltam meggyőzni a pedagógusokat: nem kell semmivel sem törődniük, meglátjuk, hogy megy, aztán majd együtt tervezzük tovább.

Csak jöjjenek!

Jöttek is. Először csak látogatóba, aztán egyre gyakrabban, egyre többen. Eleinte saját szerszámaimmal dolgoztunk, aztán a helyi mezőgazdasági boltból, kertészetből kapott eszközökkel gyarapítottuk készletünket.

Be lehetett vonni a szülőket, felásták és megtisztították a korábbi sittből ottmarad altalajt, szélesítették a járdát. Gazdálkodóktól hoztunk érett marhatrágyát, a szomszéd néniktől kértünk virágtöveket, a kertész-klub nyugdíjas tagjai láttak el bennünket palántákkal. Be lehetett szervezni

Trágyahalomból prizmát építettünk

az ismerősöket, akadtak középiskolások, akik jöttek nyáron is gondozni, öntözni a kertet. Ezért van az, hogy amikor szeptemberben újra belépnek a gyerekek, rendben tartott, gazdag és virágzó kert tudja őket fogadni. Hogy milyen boldogak ilyenkor! Látni, hogy mi lett abból, amit elkezdtek, enni abból, amit elvetettek...

Nem volt szükség sok pénzre, ellenben szükség volt sok-sok munkára, amivel megtaláltam és rábírtam az egyes embereket a támogatásra, kialakítottam a koncepciót, a módszertant. Látni munkánkat, egyre több támogatónk akadt.

Az idén 2014-ben már 2 osztály járt heti rendszerességgel, és további 6 osztály forgórendszerben, vannak alkalmi látogatók. Van egy felnőtt, pszichiátriai gondozottakból álló csoportunk is, velük végezzük a nagyobb odafigyelést, nehezebb fizikai munkát igénylő feladatokat. Jelentkezett egy nyugdíjas hölgy a kert-klubból, szívesen jön és segít mindig, amikor a gyerekek jönnek. Párja a madarakról mesél, asztalt készít nekünk maradvány anyagokból. Marika és Imre nagy kincs nekünk!

Kertünk 2013-ban

Palántanevelők

Nap végi büfézés

Mára van már komposztálónk, melegágyunk, fűszerkertünk, virágosunk, gyógynövényeink és persze a veteményesünk. Palántáinkat magunk próbáljuk kinevelni. Csetlünk-botlunk, nem vagyunk profik, a kertünk sem nagy, de sok mindent csinálunk, és amit próbálunk, azt határozottan vegyszermentesen, az ökológiai alapelveket szem előtt tartva tesszük.

Határozott célom, hogy a sok befektetett munkát és felajánlást valamelyest meg is tudjuk hálálni. Akiattól eddig csak kaptunk, azokkal ma már cseréljük a magokat, palántákat, virágtöveket.

Határozott célom elérni azt is, hogy habár támogatásra valószínűleg mindig lesz szükségünk, munkánk által valamilyenfajta jövedelemre is szert tegyünk. Ezért kezdtünk el tavaly dísztököket termesztani (nem nagy gond, felfut a kerítésre), az idén pedig kertészetekben kerestünk „béranyákat”, akik kinevelték fűszernövény palántáinkat. A dísztököket iskolai rendezvényen a szülők vásárolták meg, a fűszerpalántákat a helyi emberek veszegetik a kertkapu elé települő Kert-boltban. Bevételeinkből fedezzük a vízdíj egy részét illetve új eszközöket vásárolunk.

Kert-boltunk a bejárat előtt

Fontosnak tartom ezáltal láttatni azt is, hogy igenis a kert, a kertünk mi mindenre képes. Dolgozunk, élvezzük a társaságot, pletykálunk, fecserészünk munka közben. Virágcsokrot kötünk, büfét csinálunk, eladjuk, amit arra szánunk, fejlesztjük a „gazdaságunkat”. Közben pedig megnézzük, miért több itt a rovar, mint ott, miért fagyott el ez a tök és miért nem az, miért nőtt ki itt a rukkola és miért nem ott.

Annyi mindent élvezünk és tanulunk. Mindenkinek nagy szeretettel ajánlom!

Pauliczky Nóra –

A Mوزikert vezetője